

GEMEENTE ROZENDAAL

ONTWERP BESTEMMINGSPLAN

Kom 2008, herziening Ringallee 8

Opdrachtnummer	: 79.05
Datum	: oktober 2010
Versie	: 2
Plan ID	: NL.IMRO.0277.BPkom2010002-0001
Auteurs	: mRO b.v.
Vastgesteld d.d.	:

INHOUD VAN DE TOELICHTING

1.	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	5
1.3	DOEL	6
1.4	VIGEREND BESTEMMINGSPLAN.....	6
1.5	OPZET VAN DE TOELICHTING.....	7
2.	BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE	9
2.1	HET PLANGEBIED IN DE OMGEVING.....	9
2.2	STRUCTUURKENMERKEN PLANGEBIED	13
3.	BELEIDSKADER.....	15
3.1	RIJKSBELEID	15
3.2	PROVINCIAAL BELEID	18
3.3	GEMEENTELIJK BELEID.....	21
4.	PLANBESCHRIJVING	23
4.1	TOEKOMSTIGE SITUATIE.....	23
4.2	VERTALING NAAR HET BESTEMMINGSPLAN.....	25
5.	MILIEUASPECTEN - RANDVOORWAARDEN	27
5.1	ALGEMEEN	27
5.2	GELUID	27
5.3	LUCHTKWALITEIT	27
5.4	EXTERNE VEILIGHEID	29
5.5	BODEM	31
5.6	WATER	31
5.7	ECOLOGIE.....	33
5.8	ARCHEOLOGIE (EN CULTUURHISTORIE)	35
6.	JURIDISCHE ASPECTEN	37
6.1	ALGEMEEN	37
6.2	ANALOGIE VERBEELDING (PLANKAART)	37
6.3	DE PLANREGELS	37
6.4	ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING	38
7.	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	41
8.	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID.....	43

8.1	INSPRAAK EN VOOROVERLEG EX ART. 3.1.1 BRO	43
8.2	ZIENSWIJZEN ONTWERP BESTEMMINGSPLAN	43

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

Op landgoed 'De Wildbaan' aan de Ringallee 8 te Rozendaal is een perceel landbouwgrond gelegen met een oppervlakte van circa 0,3 hectare. De eigenaar van dit perceel is voornemens het gebruik van dit perceel enigszins aan te passen door de oorspronkelijke agrarische beheersvorm met maaien en afvoeren toe te passen. Hierdoor wordt het gebied verschaald, waardoor de natuurwaarden van het gebied behouden kunnen blijven en zich verder kunnen ontwikkelen. Hierbij worden geen inrichtingsmaatregelen getroffen. Deze beheersvorm past in principe binnen het vigerende bestemmingsplan. Hiervoor is dus eigenlijk geen herziening van het bestemmingsplan nodig. Echter, om het behoud en ontwikkeling van de natuurlijke waarden op de lange termijn te waarborgen en om te voldoen aan eisen van het Ministerie van LNV om landgoed 'De Wildbaan' te kunnen rangschikken onder de Natuurschoonwet, achten de eigenaar van het perceel en de gemeente het toch wenselijk om het bestemmingsplan voor het perceel te herzien. Het voorliggende bestemmingsplan voorziet in deze herziening.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied is gelegen langs de rand van de kern van Rozendaal, achter Ringallee 8 op landgoed 'De Wildbaan', tussen de percelen aan de Rosendaalselaan en een uitloper van de Veluwezoom. Hierdoor ligt het gebied in feite in het weidegebied van het beekdal van de Rozendaalse beek; het ligt ingeklemd tussen het bosgebied van de uitloper van de Veluwezoom en de Rozendaalse beek. Aan de noord- en westzijde wordt de grens van het plangebied gevormd door de Rozendaalse beek. Het bosgebied van de uitloper van de Veluwezoom vormt de oostgrens van het plangebied. De zuidgrens wordt gevormd door een perceel landbouwgrond met een 'buitenhuisje' dat ook behoort tot landgoed 'De Wildbaan'. Bijgaande figuur geeft de ligging en begrenzing van het plangebied weer.

Ligging plangebied (bron: Google Earth, eigen bewerking mRO).

1.3 Doel

Met dit bestemmingsplan wordt beoogd om het behoud en ontwikkeling van de natuurlijke waarden in het plangebied op de lange termijn te waarborgen en om te voldoen aan eisen die het Ministerie van LNV stelt om landgoed 'De Wildbaan' te kunnen rangschikken onder de Natuurschoonwet. Hiertoe bevat het bestemmingsplan een planologisch-juridische regeling met gebruiks- en bouw mogelijkheden die in overeenstemming zijn met dit doel en ongewenste ontwikkelingen tegengaat.

1.4 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied valt in het vigerende bestemmingsplan Kom 2008. Dit bestemmingsplan is op 24 juni 2008 door de gemeenteraad vastgesteld en op 6 februari 2009 door Gedeputeerde Staten goedgekeurd.

In het bestemmingsplan Kom 2008 heeft het plangebied de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke en natuurwaarden' met de aanduidingen reliëf en openheid. Gronden met deze bestemming en aanduidingen zijn onder meer bestemd voor grondgebonden agrarische activiteiten, extensieve openluchtrecreatie en instandhouding van de aldaar voorkomende danwel daaraan eigen natuur- en landschapswaarden waaronder in ieder geval begrepen de landschapswaarden openheid van landschap en reliëf van de bodem. Op deze gronden mogen uitsluitend andere bouwwerken worden gebouwd. Onderstaand is een uitsnede opgenomen van de bestemmingsplankaart voor het plangebied.

Uitsnede plankaart bestemmingsplan Kom 2008 voor het plangebied

De huidige bestemming maakt, zoals gezegd, de voorgestane beheersvorm van het plangebied mogelijk. Dit omdat de gronden ook bestemd zijn voor de instandhouding van de natuurwaarden. Bovenstaand is reeds aangegeven dat een bestemmingsplan herziening toch wenselijk is vanwege de veiligstelling van het behoud en ontwikkeling van de natuurwaarden op lange termijn en om te voldoen aan de eisen die gesteld worden aan rangschikking onder de Natuurschoonwet. Het voorliggende bestemmingsplan bevat deze herziening.

1.5 Opzet van de toelichting

De toelichting is als volgt opgebouwd. Hoofdstuk 2 beschrijft de huidige situatie van het plangebied. Het van toepassing zijnde beleid op zowel rijks-, provinciaal-, en gemeentelijk niveau wordt in hoofdstuk 3 verwoord. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 de toekomstige situatie beschreven. Hoofdstuk 5 gaat in op een aantal relevante milieuaspecten en onderzoeken, ook wel de randvoorwaarden van het plan genoemd, waarna in hoofdstuk 6 "Juridische aspecten", een toelichting op de verbeelding (plankaart) en de planregels volgt. Hoofdstuk 7 omvat de economische uitvoerbaarheid van het plan. Ten slotte zet hoofdstuk 8 de resultaten van de inspraak en het overleg van het plan uiteen.

2. BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de bestaande situatie gegeven. Alvorens wordt ingezoomd op het plangebied is het van belang de bestaande structuur van het omliggende gebied te beschrijven en te analyseren. In het navolgende wordt daarom eerst een korte beschrijving van de ruimtelijke en functionele structuur rondom het plangebied uiteengezet.

2.1 Het plangebied in de omgeving

Historie

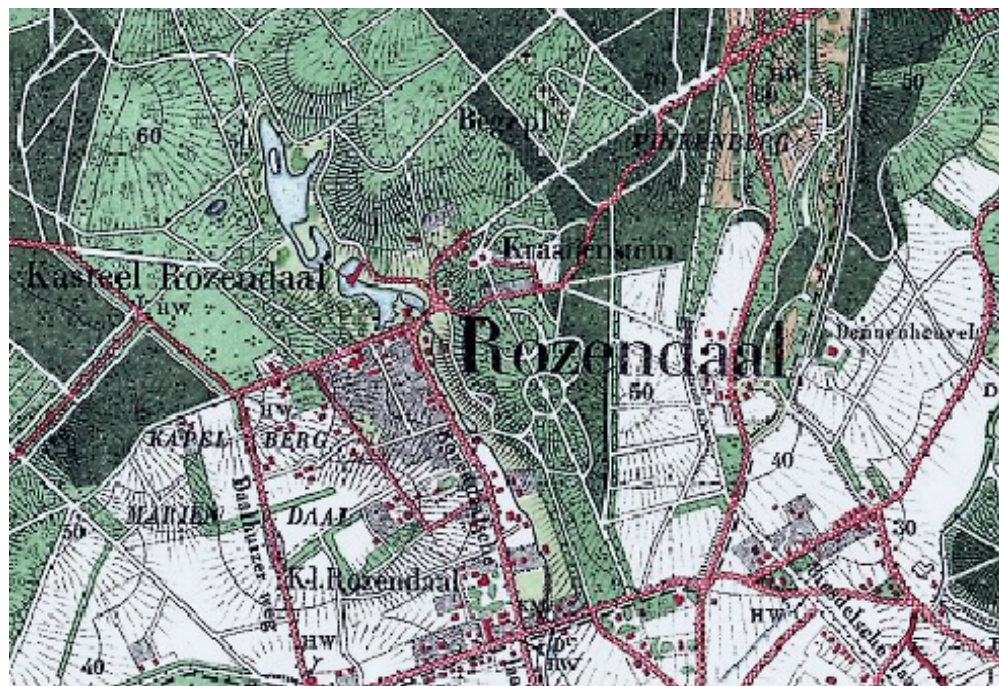
De geschiedenis van Rozendaal is verbonden met de geschiedenis van het kasteel. Het gehele grondgebied dat nu tot de gemeente Rozendaal behoort, vormde eeuwenlang “de heerlijkheid Rosendael”, een situatie die tot omstreeks de Tweede Wereldoorlog duurde. In het sterk geaccidenteerd terrein werd rond het jaar 1300 het kasteel Rosendael gesticht. Opvallend is dat het kasteel niet werd gebouwd op één van de hogere punten in het heuvelachtige landschap, maar in het dal. Voor de verdediging was het daarom nodig om het kasteel met water te omgeven. In deze periode had het kasteel het karakter van een versterkte burcht, met een Donjon en grachten.

Vanaf het begin van de 15e eeuw werd het kasteel geleidelijk hersteld en vernieuwd, waarbij het karakter van middeleeuws verdedigbaar kasteel plaatsmaakte voor dat van een buitenverblijf. In deze periode was het kasteel het middelpunt met daaromheen een vijverstelsel. Deze vijvers functioneerden als stuwvijvers voor zes papiermolens en een korenmolen. De molens lagen verspreid langs de vijvers en in het beekdal aan de Rozendaalse beek. Het park van Rosendael en de Koningsberg ontstond daarna in zeven fasen van aanleg en verandering. Elke generatie eigenaren heeft binnen de structuur van het park nieuwe elementen toegevoegd. In het laatste decennium van de 19^e eeuw werden de papiermolens buiten werking gesteld. Na beëindiging van de papierfabricage ontstonden drie wasserijen langs de Rozendaalse beek.

In de 19^e eeuw bestond de bebouwing van het dorp uit een lint van verspreid staande bebouwing langs de Kerklaan en de Rosendaalselaan. Langs de Kerklaan en de Rosendaalselaan bevond zich de bijzondere bebouwing van het dorp met onder andere de kerk en het rentmeestershuis van het kasteel. Ook in de 20ste eeuw bestond het dorp Rozendaal hoofdzakelijk uit bebouwing langs de Kerklaan en Rosendaalselaan. Dwars over de glooiende akkers ten westen van de Rosendaalselaan liep de Binnenweg (nu De Genestetlaan), waarvan paden aftakten naar de hier verspreid gelegen – meestal agrarische - bebouwing en naar de waterpompen, die verspreid stonden in het dorp.

Tot in het begin van de 20ste eeuw was het gehele grondgebied met de aanwezige bebouwing eigendom van de heer van Rosendael. Rozendaal was tot die tijd een ‘feodale’ gemeenschap die in dienst stond van het kasteel en zijn bewoners. Alle bewoners van Rozendaal hadden op een of andere wijze banden met de kasteelheer. Ze pachten hun gronden met woningen van hem

en waren meestal ook beroepsmatig met het kasteel verbonden, bijvoorbeeld als bediende, smid, boer of kleermaker. De invloed van de kasteelheer blijkt bovendien uit het feit dat de Van Pallandt's (Heren van Rosendaal vanaf 1854) twee generaties lang behalve kasteelheer ook burgemeester van Rosendaal waren.

Rosendaal met het kasteel en vijvers op de topografische kaart uit 1911

Tot 1932 was Rosendaal, met het dorp als onderdeel daarvan, één van de laatste landgoederen van Nederland geweest. Vanaf dat jaar begonnen de eigenaren geleidelijk met de verkoop van hun gronden en huizen. Door deze geleidelijk verkoop van gronden aan de gemeente, particulieren en ontwikkelaars startte in het begin van de jaren '50 van de vorige eeuw in Rosendaal ook de planmatige woningbouw. Zo ontstonden de nieuwe naoorlogse wijken als de Leermolensenk, De Del en de Kleiberg en nam het inwoneraantal geleidelijk toe. De nieuwe inwoners die van buiten kwamen, brachten andere denkbeelden en een andere levensstijl met zich mee. De Rozendaalse samenleving veranderde en de wederzijdse afhankelijkheid tussen kasteel en dorp verdween langzaam.

In 1977 werd het kasteel met het park en de Koningsberg overgedragen aan de Stichting Het Gelders Landschap. Delen van het landgoed werden verkocht aan Natuurmonumenten en aan Staatsbosbeheer. Hoewel het "kasteeltijdperk" nu voorbij is, zijn de ruimtelijke structuur en het beeld van Rosendaal als kasteelnederzetting nog goed en gaaf aanwezig. Het bijzondere verleden van Rosendaal weerspiegelt zich in de samenhang tussen de historische panden en de ruimtelijke structuur, ingebed in het fraaie Veluwe landschap.

Landschappelijke structuur

Rozendaal ligt in de overgangszone tussen het hooggelegen Veluweplateau en het laaggelegen IJsseldal. Rozendaal is, mede door zijn ligging op de flank van de Veluwe, de aanwezigheid van het kasteel Rosendaal met bijbehorend park en het beekdal een zeer groene woonplaats.

De groenstructuur van Rozendaal is voor een belangrijk deel gekoppeld aan het kasteel Rosendaal en de wegenstructuur. Het landschappelijke en bosachtige gebied is vooral rondom Rozendaal te vinden. Drie factoren bepalen het landschappelijke groene gezicht van Rozendaal: de ligging op de flank van het Veluwemassief, de aanwezigheid van het kasteel en de bijbehorende lanen van het park en de villawijken met enkele min of meer centraal gelegen openbare groengebieden.

De uitlopers van het landelijk gebied zijn in de vorm van houtwallen, stukken weiland en het beekdal terug te vinden in Rozendaal. De voormalige akkers aan de voet van de stuwwal (Mariëndaal, Kapelberg) zijn bij de uitbreiding van het dorp en de aanleg van sportvelden vergraven. Verder is het groen in Rozendaal op die plekken waardevol waar het groen een verschijningsvorm heeft die een directe binding heeft met de geografische ligging en een herinnering of verwijzing biedt naar de historische kenmerken van het dorp. Het beekdal, de houtwallen, lanen, haagjes en weilanden zijn hiervan de meest kenmerkende voorbeelden.

Andere opvallende groene gebieden in Rozendaal zijn de weilanden aan de Kapellenberglaan, de Hertog van Gelrestraat en ten westen van het waterwingebied 'Pinkenberg'. De weilanden en het beekdal zijn karakteristiek voor Rozendaal en zijn de landschappelijke uitlopers in de bebouwde kom. In Rozendaal ligt nog een aantal eikehakhoutwallen. Deze houtwallen zijn sfeerbepalend voor dit deel van de bebouwde kom. Deze houtwallen zijn destijds gespaard omdat ze van landschappelijke en cultuurhistorische waarde zijn. Naast het openbare groen is ook het particuliere groen van belang. Het groen in de particuliere tuinen dragen bij aan de 'groene belevingswaarde van Rozendaal'.

Stedenbouwkundige structuur - Beschermd dorpsgezicht Kasteeldorp

Op grond van de gemeentelijke monumentenverordening is het kasteel en park Rosendaal en omgeving aangewezen als gemeentelijk beschermd dorpsgezicht Kasteeldorp. Het plangebied behoort tot dit beschermd dorpsgezicht. Het dorpsgezicht omvat voornamelijk het gebied rond het kasteel Rosendaal, de gemeentelijke begraafplaats en het gebied aan weerszijden van de Kerklaan en Rosendaalselaan.

Het kasteel met het omringende landschap vormt de historische context van veel meer objecten met cultuurhistorische waarde. De oorspronkelijke kasteelnederzetting heeft zich in eerste instantie langs lanen ontwikkeld, de Rosendaalselaan en de Kerklaan. Dit zijn belangrijke lanen voor de continuïteit, de oriëntatie en de uitstraling van Rozendaal. De gemeentelijke begraafplaats Rosendaal is gesitueerd in een beukenbos aan het Rosendaal ten oosten van het kasteel Rosendaal.

Rosendaal is één van de vroegste en belangrijkste tuinen in de Nederlandse tuingeschiedenis. Een landschapspark met natuurlijke heuvels en natuurlijk stromend water komt in Nederland zeer weinig voor. Dit, samen met de 18de eeuwse tuinsieraden, maken Rosendaal uniek en behorend tot de toptuinen van Nederland en van nationale betekenis. De grote rijk beplante tuinen dragen bij aan het voorname, parkachtige karakter van met name de Rosendaalselaan en de Kerklaan. Beide lanen worden gekenmerkt door relatief open en gevarieerde bebouwing. Binnen deze gebieden zijn nog onbebouwde percelen in gebruik als weiland of moestuin. Op het kruispunt van beide lanen komen alle elementen van het kasteeldorp bijeen en staat de bebouwing dicht op elkaar. Ook staat hier het gemeentehuis en verderop de kerk.

De bebouwing langs de Kerklaan en Rosendaalselaan wordt gekenmerkt door een traditionele architectuur. De bebouwing heeft een individueel karakter. De bebouwinghoogte is één à twee bouwlagen met kap. De hoofdmassa is eenvoudig van opzet. Tussen het schuine dak en de gevel ligt een stevige goot. De nokrichting is afwisselend evenwijdig aan de weg-as of staat daar haaks op. De gevelopeningen hebben overwegend een verticaal karakter. Het samenhangende karakter wordt versterkt door de overeenkomst in (traditioneel) kleur- en materiaalgebruik.

De bebouwing is gevestigd op ruime kavels. Door deze ruime opzet met veel particulier groen, heeft dit deel van Rozendaal een karakteristiek groen karakter. Aan de noordzijde van een voor de waterhuishouding benodigde bergingsvijver op de hoek van de Rosendaalselaan en de Ringallee staat een muur als duidelijk zichtbaar ruimtelijk element.

De volgende waarden zijn aan het beschermd dorpsgezicht toegekend:

Cultuurhistorische waarde

Van grote waarde als een kasteelnederzetting, met zichtbaar historisch ontwikkelingsproces. Dit ontwikkelingsproces is nu nog duidelijk af te lezen aan structuren, het bebouwingspatroon en de individuele panden.

Stedebouwkundige-landschappelijke waarde

- Het historisch lanenstelsel met het kasteel als zwaartepunt vormt de drager van de ruimtelijke structuur;
- Het historisch bebouwingsbeeld van het kasteeldorp is nog gaaf aanwezig;
- De hoogteverschillen en het contrast tussen de beboste hellingen en de open, glooiende grasvelden in de dalen.

Tuin-architectuur-historisch belang

Het kasteelpark is één van de belangrijkste landschapsparken in Nederland.

Architectonische kwaliteit en gaafheid

- Grote verscheidenheid aan gebouwtypen, waaronder villa's, vroeg industriële panden en bijzondere bebouwing. Aan dit bebouwingsbeeld is de sociale geschiedenis van Rozendaal af te lezen;
- Van belang is de verwantschap in kleur- en materiaalgebruik en detaillering tussen kasteel en historische panden nabij de samenkomen van de Kerklaan en Rosendaalselaan.

Voor bescherming in dit dorpsgezicht komen in aanmerking:

Hoofdstructuur:

- Het lanenstelsel van Rosendaalselaan en Kerklaan, zich voortzettend tot en met de Kapellenberg;
- Het kasteelpark met de 18e eeuwse lanen en de 19e eeuwse parkaanleg in Engelse landschapsstijl;
- Bosgebied ten oosten van het kasteelpark, met de Smidsberg en begraafplaats;
- Het open beekdal met het verloop van de Rozendaalse beek;
- De Koningsberg met het lanenstelsel uit de 18e en 19e eeuw.

Lineaire structuren:

- Het verloop, het profiel en de beplanting van de verschillende lanen;
- Het zicht vanaf de Rosendaalselaan op de Torckschool en op de voormalige schoolmeesterwoning tegen de bosrand;
- Het zicht naar en vanaf het logement op de Smidsberg.

Objecten en complexen:

- Het bebouwingsbeeld: overwegend vrijstaande woningen op ruime kavels, waaronder een drietal grote villa's aan de Rosendaalselaan, de Torckschool en het huis Heuveloord, de historische dorpsbebouwing nabij de samenkomen van de Rosendaalselaan en Kerklaan en de verspreid gelegen bebouwing binnen het kasteelpark en direct ten oosten daarvan;
- De historische panden in het beekdal, waaronder het complex van voormalige wasserijgebouwen, waaraan de industriële betekenis die de Rozendaalse beek heeft gehad, als aandrijver van papier- en watermolens, nog is af te lezen.

Overig:

- Het groene karakter van de voortuinen, het zicht door de voortuinen op de bebouwing, de lage hagen als erfafscheiding;
- De kunstmatig opgeworpen heuvels buiten het kasteelpark (Kapellenberg, Koningsberg), die uitkijkplaatsen vormden naar de kasteeltuin en naar de ruime omgeving en waarvandaan de hoogteverschillen sterk werden ervaren.

2.2 Structuurkenmerken plangebied

Bebouwing

In het plangebied is geen bebouwing aanwezig. Ten westen van het plangebied ligt de woonbebouwing die gelegen is aan de Rosendaalselaan. Ten zuiden van het plangebied is een 'buitenhuisje' aanwezig dat behoort tot landgoed 'De Wildbaan'. Tevens is ten zuiden van het plangebied op Ringallee 8 de villa 'Wildbaan' gesitueerd die ook tot het landgoed behoort. Deze villa is gebouwd rond 1880 en heeft de status van rijksmonument en is volgens de monumentenbeschrijving van de Rijksdienst van het Cultureel Erfgoed van zeer hoge waarde. De villa is van architectuurhistorische waarde als voorbeeld van een hoog oprijzend woonhuis, traditioneel vormgegeven, met enige eclectische invloed. Tevens is de villa van stedenbouwkundige waarde

vanwege de ligging, waardoor het pand het beekdal aan de zijde van de Ringallee afsluit.

Verkeer

Het plangebied is te bereiken via het perceel Ringallee 8. Het is niet direct aangesloten op de Rozendaalse verkeerstructuur. Dit is geen probleem omdat van de functie van het perceel niet direct een verkeersaantrekkende werking uitgaat.

Landschap

Het plangebied is gelegen in het beekdal van de Rozendaalse beek. Deze beek grenst ook aan twee zijden aan het plangebied. Het plangebied vormt in feite een stukje open weidelandschap tussen een bosuitloper van de Veluwezoom en de bebouwing langs de Rosendaalselaan. Deze openheid is dan ook karakteristiek voor het gebied. Vanwege de ligging in het beekdal en tevens op de flank van het Veluwemassief, kent het plangebied enige mate van reliëf. Deze ligging zorgt er ook voor dat het plangebied ecologisch waardevol is. In het gebied zijn soorten van vochtige, kwelrijke en matig-voedselarme milieus aanwezig, zoals kale jonker, moeraszegge en moerasrolklaver.

Functies

Het plangebied heeft van oudsher een agrarisch gebruik gekend, waarbij de intensiteit van dit gebruik varieerde. In de directe nabijheid van het plangebied is voornamelijk woonbebouwing aanwezig. Daarnaast is aan de noord- en westzijde de Rozendaalse beek gelegen, die een belangrijke ecologische en waterhuishoudkundige functie heeft. De beek vormt vrijwel het enige oppervlaktewater in Rozendaal. Verder bevindt zich aan de oostzijde van het plangebied een bosgebied dat een uitloper vormt van de Veluwezoom.

3. BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk wordt in eerste instantie het actuele planologische beleid uiteengezet. Onderscheid is aangebracht in Rijksbeleid (3.1), provinciaal beleid (3.2) en gemeentelijk beleid (3.3).

3.1 Rijksbeleid

Nota Ruimte

De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen, waarin het nationaal ruimtelijk beleid zoveel mogelijk is ondergebracht. In deze nota gaat het om inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020, met een doorkijk naar 2030.

Hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is om op een duurzame en efficiënte wijze ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevrugnende functies, de leefbaarheid van Nederland te waarborgen en te vergroten, en de ruimtelijke kwaliteit van stad en platteland te verbeteren, waarbij speciaal aandacht wordt besteed aan het scheppen van de juiste condities voor het toepassen van ontwikkelingsplanologie. Meer specifiek richt het rijk zich in het nationaal ruimtelijk beleid op: versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale waarden en borging van de veiligheid. Deze vier doelen worden in onderlinge samenhang nagestreefd en zijn een uitdrukking van de voornaamste ruimtelijke beleidsopgaven van het rijk voor de kortere en langere termijn.

In de Nota Ruimte wordt een sturingsfilosofie onder het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet', gehanteerd. Dit betekent dat het rijk zich intensief zal bemoeien met de uitwerking van het beleid en de uitvoering die betrekking heeft op de selectie van gebieden en netwerken die onderdeel uitmaken van de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur (RHS). De gebieden en netwerken die het rijk van nationaal belang acht zijn opgenomen in de RHS. Buiten de RHS stelt het rijk zich terughoudend en selectief op. Wel is in de nota een beperkt aantal regels opgenomen die moeten zorgen voor een generieke basiskwaliteit in heel Nederland. Deze basiskwaliteit geldt als een soort spelregel, een ondergrens, die van toepassing is bij alle ruimtelijke afwegingen die decentrale overheden, al dan niet in samenspel met maatschappelijke organisaties, marktpartijen en burgers, maken. Alle partijen die bij planontwikkeling betrokken zijn, zijn gebonden aan deze basiskwaliteit. Deze basiskwaliteit bestaat uit wettelijke, inhoudelijke en procesmatige eisen, welke gerelateerd kunnen worden aan de drie lagen uit de lagenbenadering of aan de waarden van ruimtelijke kwaliteit.

Op het gebied van economie, infrastructuur en verstedelijking gaat het voor wat betreft de basiskwaliteit bijvoorbeeld om het bundelingbeleid voor verstedelijking en economische activiteiten, het bundelingsbeleid en ruimtelijke inpassing van (hoofd)infrastructuur, het locatiebeleid voor bedrijven en voorzieningen, een goede balans tussen rode en groen/blauwe functies, milieuwetgeving en veiligheid. Op het gebied van water, natuur en landschap gaat het om punten als de watertoets, functiecombinaties met

water en bescherming van natuurgebieden en soorten. Daarnaast behoort ook het besteden van aandacht aan de landschappelijke kwaliteit en het ruimtelijk ontwerp tot de basiskwaliteit.

Tot de RHS behoren op het terrein van economie, infrastructuur en verstedelijking onder meer de hoofdverbindingssassen voor spoor, weg en water, de belangrijkste economische kerngebieden van Nederland (met de mainports en greenports) en een aantal stedelijke netwerken van nationaal belang, waaronder Randstad Holland. Op het gebied van water, natuur en landschap behoren onder meer de grote rivieren en wateren, Vogel- en Habitatrichtlijngebieden, Natuurbeschermingswetgebieden de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en Nationale landschappen tot de RHS.

Relatie met het plangebied

Het plangebied behoort tot de bebouwde kom van Rozendaal, maar moet gezien zijn functie en directe verbinding met de Veluwe eigenlijk gerekend worden tot het landelijk gebied. Uit de bovengenoemde vier hoofddoelstellingen van het nationaal ruimtelijk beleid vloeien een aantal doelstellingen voor het ruimtelijk beleid voort die van belang zijn voor het landelijk gebied. Deze zijn het behoud en ontwikkeling van natuur-, cultuurhistorische en landschappelijke waarden en de ontwikkeling van landschappelijke kwaliteit. De vitaliteit en kwaliteit van het platteland wil het rijk versterken door ruimte te geven aan hergebruik van bebouwing en nieuwbouw in het buitengebied (ruimte voor ruimte, rood voor groen, etc.), vergroting en aanpassing van de toeristisch recreatieve mogelijkheden en door ruimte te bieden aan een duurzame en vitale landbouw en overige economische activiteiten die zich verdragen met de kwaliteit van het landschap. Ruimtelijke strategieën die hierbij horen zijn 'investeren in de kwaliteit van natuur' en 'landschap ontwikkelen met kwaliteit'. Het bestemmingsplan sluit hierbij aan omdat dat bijdraagt aan de kwaliteit van natuur.

Het plangebied behoort tot de RHS, omdat het deel uitmaakt van de EHS. Daarnaast behoort het plangebied tot het Nationaal Landschap Veluwe.

Het Nationaal Landschap Veluwe heeft volgens de Nota Ruimte de volgende drie kernkwaliteiten: schraalcontrast van zeer open naar besloten, actieve stuifzanden, de grote en aaneengeslotenheid van het bos. Volgens de Nota Ruimte zijn Nationale landschappen gebieden met internationaal zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten, en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten van deze landschappen moeten behouden blijven, duurzaam beheerd en waar mogelijk versterkt worden. In samenhang hiermee zal de toeristisch recreatieve betekenis moeten toenemen. In deze landschappen is daarom 'behoud door ontwikkeling' het uitgangspunt voor het ruimtelijk beleid. De landschappelijke kwaliteiten zijn medesturend voor de wijze waarop ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden. Uitgangspunt is dat de Nationale landschappen zich in sociaal-economisch opzicht voldoende moeten kunnen blijven ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied worden behouden of worden versterkt. In algemene zin geldt daarom dat in deze landschappen ruimtelijke

ontwikkelingen mogelijk zijn, mits de kernkwaliteiten van het landschap worden behouden of worden versterkt: het 'ja, mits'-regime.

Natura 2000

Nederland kent een groot aantal Natura 2000-gebieden. De Natura 2000-gebieden betreffen gebieden die zijn aangewezen onder de Vogelrichtlijn en aangemeld onder de Habitatrichtlijn. Beide Europese richtlijnen zijn belangrijke instrumenten om de Europese biodiversiteit te waarborgen. Alle Vogel- of Habitatrichtlijngebieden zijn geselecteerd op grond van het voorkomen van soorten en habitattypen die vanuit Europees oogpunt bescherming nodig hebben. Het plangebied ligt nabij het Natura 2000-gebied Veluwe. Het gebied is gekwalificeerd vanwege de aanwezigheid van de vogelsoorten Wespandief, Zwarte Specht, Boomleeuwerik, Grauwe klauwier, Nachtzwaluw, Duinpieper en IJsvogel. Enkele habitattypen waar het gebied het belangrijkste gebied voor is zijn: Oude zuurminnende eikenbossen op zandvlakten met Zomereik en Psammofiele heide met Struikheide. Nieuwe activiteiten in of nabij dit gebied, die significante gevolgen voor het gebied kunnen hebben, moeten vooraf grondig worden onderzocht op hun gevolgen. Hoofregel daarbij is dat als uit dit onderzoek blijkt dat de natuurlijke kenmerken van het richtlijngebied worden aangetast er geen toestemming mag worden verleend. Dit geldt niet als er geen ander alternatief is, er een dwingende reden van groot openbaar belang zijn en compenserende maatregelen worden getroffen.

Waterbeleid

Europese Kaderrichtlijn Water

Een ander belangrijk onderwerp in het rijksbeleid is duurzaam waterbeheer. De Europese Kaderrichtlijn Water, die sinds 2000 van kracht is, speelt hierbij een belangrijke rol. De richtlijn moet er immers voor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is. Dit betekent dat de rijksoverheid streeft naar een watersysteem dat zoveel mogelijk de natuurlijke situatie (zonder ingrepen van de mens) benadert. Het streven is onder andere gericht op het behouden en vergroten van de ruimte voor water, waar mogelijk vasthouden van water en verbetering van de waterkwaliteit. De waterbeheerders spelen hierbij een belangrijke rol.

In de ruimtelijke plannen, waaronder het bestemmingsplan, wordt een waterparagraaf opgenomen. In hoofdstuk 5 wordt hier nader op ingegaan.

Waterbeleid in de 21^e eeuw

Directe aanleiding voor het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water' is de zorg over het toenemend hoogwater in de rivieren, wateroverlast en de versnelde stijging van de waterspiegel. Ruimte die nu beschikbaar is voor de bescherming tegen wateroverlast moet ten minste behouden blijven en mag niet sluipenderwijs verloren gaan bij de uitvoering van nieuwe projecten voor onder andere woningbouw. Een belangrijk onderdeel in het nieuwe waterbeleid is de watertoets. Water zal, meer sturend zijn bij de ruimtelijke inrichting en het ruimtegebruik in Nederland. In de Startovereenkomst waterbeheer 21e eeuw is daarom overeengekomen dat alle ruimtelijke plannen vanaf medio februari 2001 een waterparagraaf dienen te bevatten en aan een watertoets zullen worden onderworpen. Deze paragraaf is

opgenomen in hoofdstuk 5 van dit bestemmingsplan. De watertoets is geen toets achteraf, maar een procedure om tot optimale inbreng van het waterbelang in ruimtelijke plannen te komen, van locatiekeuze tot inrichting. Hierdoor is de verwachting dat de afstemming tussen ruimtelijke ordening en waterbeheer beter zal verlopen.

Wettelijk kader

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is diverse (milieu)wetgeving van toepassing, waaronder de wet luchtkwaliteit, de Flora- en faunawet, Wet op de archeologische monumentenzorg, wet geluidhinder, besluit externe veiligheid, etc. Op deze aspecten zal in hoofdstuk 5 nader worden ingegaan.

3.2 Provinciaal beleid

Streekplan Gelderland

In het Streekplan Gelderland 'Kansen voor de regio's' uit 2005 zijn de hoofdlijnen voor de ruimtelijke ontwikkeling in de komende tien jaar vastgelegd. Sinds 1 juli 2008 wordt het Streekplan aangemerkt als Structuurvisie. De hoofddoelstelling van het Gelders ruimtelijk beleid voor de periode 2005-2015 is om de ruimtebehoefte zorgvuldig in regionaal verband te accommoderen en te bevorderen dat publieke en private partijen de benodigde ruimte vinden, op een wijze die meervoudig ruimtegebruik stimuleert, duurzaam is en de regionale verscheidenheid versterkt, gebruik makend van de aanwezige identiteiten en ruimtelijke kenmerken. Als uitwerking van deze hoofddoelstelling hanteert de provincie de volgende doelen:

- Sterke stedelijke netwerken en regionale centra bevorderen;
- Versterken van de economische kracht en de concurrentiepositie van Gelderland;
- Bevorderen van een duurzame toeristisch-recreatieve sector in Gelderland met een bovengemiddelde groei;
- De vitaliteit van het landelijk gebied en de leefbaarheid van daarin aanwezige kernen versterken;
- De waardevolle landschappen verbeteren en de Ecologische Hoofdstructuur realiseren;
- De watersystemen veilig en duurzaam afstemmen op de veranderende wateraan- en afvoer en de benodigde waterkwaliteit
- Een gezonde en veilige milieu(basis)kwaliteit bewerkstelligen
- Met ruimtelijk beleid bijdragen aan de verbetering van de bereikbaarheid van en in de provincie
- Bijdragen aan een evenwichtige regionaal gedifferentieerde ruimtelijke ontwikkeling, door de cultuurhistorische identiteiten en ruimtelijke kenmerken als inspiratiebron te hanteren in ruimtelijke planning.

Provinciale ruimtelijke hoofdstructuur

De provincie kiest voor een selectieve beleidsinzet op zaken die van provinciaal belang zijn. Dit vertaalt zich in een tweeledige provinciale ruimtelijke hoofdstructuur:

- de hoogdynamische functies samenhangend met de hoofdinfrastructuur en intensieve vormen van ruimtegebruik (b.v.

stedelijke ontwikkeling, infrastructuur, intensieve recreatie, intensieve agrarische teelten) – het rode raamwerk;

- de functies en kwaliteiten die afhankelijk zijn van een lage dynamiek en kwetsbaar zijn voor en intensief ruimtegebruik (b.v. de ecologische hoofdstructuur, ruimte voor water) – het groen-blauwe raamwerk;

Daarnaast zijn er nog de steden, dorpen, buurtschappen buiten de ruimtelijke hoofdstructuur, de waardevolle landschappen en het multifunctioneel platteland: het multifunctionele gebied. In het provinciaal beleid wordt op deze gebieden geen expliciete provinciale sturing gericht. Het plangebied behoort tot het groen-blauwe raamwerk omdat het plangebied onderdeel uitmaakt van de EHS.

In het streekplan zijn de volgende doelen voor het groen-blauwe raamwerk gedefinieerd. Behoud en ontwikkeling Groenblauwe raamwerk door:

- Bescherming bestaande natuur en waardevolle open gebieden.
- Realisering van ecologische verbindingzones.
- Bescherming en afbakening van waterbergingsgebieden.
- Maatregelen in het kader Ruimte voor de Rivier.

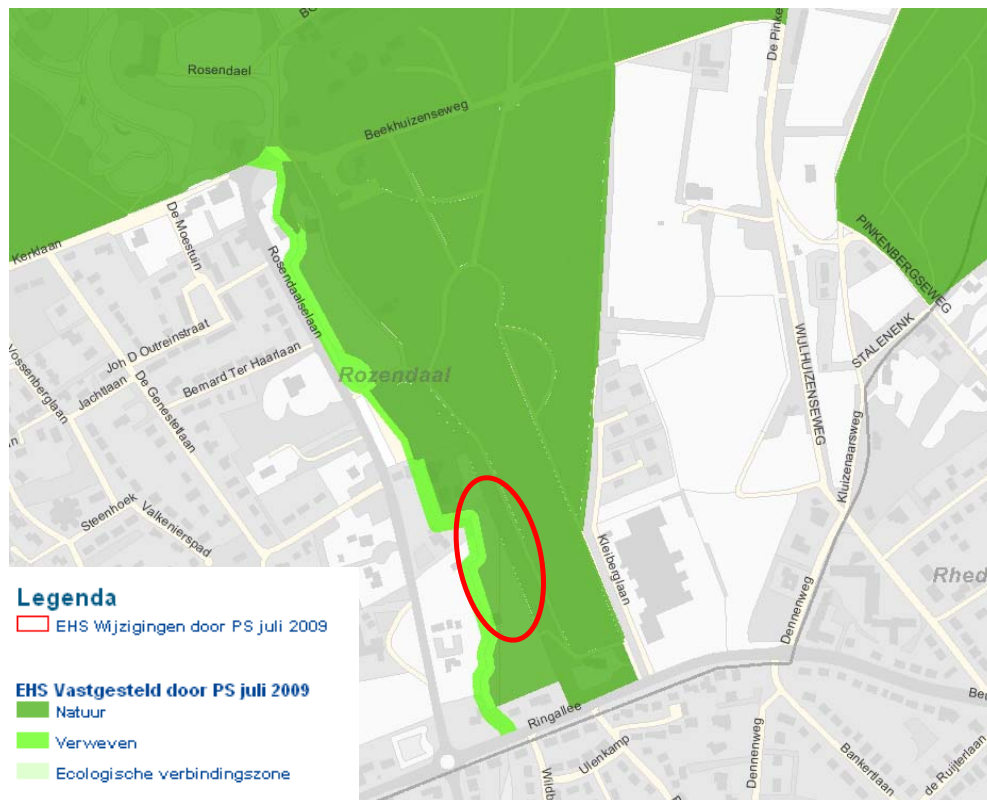
Natuurbeleid

De begrenzing en ruimtelijke bescherming van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is geregeld in het streekplan. Het hoofddoel voor het ruimtelijk beleid voor de EHS is het bijdragen aan een samenhangend netwerk van kwalitatief hoogwaardige natuurgebieden en natuurrijke cultuurlandschappen door bescherming, instandhouding en ontwikkeling van de aanwezige bijzondere ruimtelijke waarden en kenmerken. Om een samenhangend netwerk van kwalitatief hoogwaardige natuurgebieden te creëren en versnippering, vermessing en verdroging te voorkomen moeten bestaande natuurgebieden vergroot worden, nieuwe aangelegd worden en ecologische verbindingzones ontwikkeld en versterkt worden.

Binnen het EHS geldt de 'Nee- tenzij' benadering. Bestemmingswijzing is hier niet mogelijk als wezenlijke kenmerken/waarden in het gebied aangetast worden, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang. In de streekplanuitwerking 'Kernkwaliteiten en omgevingscondities van de Gelderse ecologische hoofdstructuur' zijn de wezenlijke kenmerken en waarden gespecificeerd en onderscheiden in kernkwaliteiten en omgevingscondities, welke als toetsingskader dienen bij de 'Nee-tenzij' benadering.

De EHS bestaat uit drie onderdelen: EHS – Natuur, EHS – Verweving en EHS – Verbindingzones. De EHS-natuur bestaat uit bestaande natuurgebieden en gebieden met natuurontwikkelingsdoelstelling. EHS-verwevingsgebieden omvat landgoederen onder de Natuurschoonwet, landbouwgebieden met natuurgebieden en landbouwgebieden met een hoge dichtheid aan natuur- en bouselementen. In de EHS-verwevingsgebieden is natuur de belangrijkste functie. Zover de aanwezige natuurwaarden niet worden geschaad, is in dit gebied een duurzame ontwikkeling van grondgebonden land- en tuinbouw toegestaan. Verder kunnen hier ook extensieve recreatie en ruimte voor nieuwe landgoederen met de natuurwaarden worden verweven. Voor de verbinding van de EHS-natuur en EHS-verweving zijn ecologische verbindingzones vastgelegd in het streekplan. Deze bestaan uit een

schakeling van natuurelementen (stapstenen) die het multifunctionele gebied doorsnijden. Het gaat om smalle zones met een strategische ligging, waarvan de aanwezige waarden beschermd en te versterkt (zoekzones) moeten worden.

Uit de bijgaande afbeelding blijkt dat het plangebied behoort tot de EHS-natuur. De Rozendaalse beek die langs het plangebied loopt maakt onderdeel uit van de EHS-verweving. In hoofdstuk 5 komt de toetsing van het bestemmingsplan aan het 'Nee-tenzij' beleid aan de orde.

Landschapsbeleid

Afbreuk aan visueel-ruimtelijke kenmerken en landschapsstructuren die de basis vormen voor de regionale identiteit moet worden voorkomen. Daarom heeft de provincie in het streekplan doelen opgesteld om de rijkdom van de Gelderse landschappen te beschermen en te ontwikkelen:

- instandhouden van de variatie aan landschappen;
- behouden van de openheid van karakteristieke open landschapseenheden (waardevolle open gebieden);
- versterken van de samenhang in karakteristieke landschappen;
- verbeteren van kwaliteit en toegankelijkheid van het landschap.

De provincie streeft naar een ontwikkeling met kwaliteit, ruimtelijke ingrepen eisen een afstemming met de kenmerken van de omgeving.

Waardevolle landschappen

In het Streekplan heeft de provincie Waardevolle landschappen aangewezen. Waardevolle landschappen hebben unieke kenmerken, waarden en

kwaliteiten. Het doel is deze te behouden en kernkwaliteiten te versterken - voor ingrepen geldt hier de 'ja –mits' regeling. In de streekplanuitwerking 'Kernkwaliteiten Waardevolle Landschappen' zijn de kernkwaliteiten voor waardevolle landschappen vastgelegd. Het plangebied is niet gelegen in een Waardevol Landschap.

Nationale landschappen

Zoals reeds aan de orde gekomen is in paragraaf 3.1 behoort het plangebied tot het in de Nota Ruimte aangewezen Nationaal Landschap Veluwe. De provincie heeft dit Nationale Landschap nader begrensd in de Streekplanuitwerking Nationale Landschappen. In deze uitwerking is bepaald dat voor de Nationale Landschappen hetzelfde beleid geldt als voor de Waardevolle Landschappen, omdat de Waardevolle Landschappen en Nationale Landschappen elkaar grotendeels overlappen. Daar waar de Waardevolle Landschappen de Nationale Landschappen niet overlappen geldt dit beleid strikt genomen niet. Wel geldt dat de provincie daar wil inzetten op versterking van de landschappelijke kwaliteit. Daarnaast vloeit uiteraard uit de Nota Ruimte voort dat hier de kernkwaliteiten van het landschap moeten worden behouden of worden versterkt. In het plangebied is sprake van zo'n situatie: het behoort niet tot de Waardevolle Landschappen, maar wel tot het Nationaal Landschap Veluwe. Het bestemmingsplan zorgt ervoor dat de kernkwaliteiten, te weten schraalcontrast van zeer open naar besloten, actieve stuifzanden en de grote en aaneengeslotenheid van het bos, worden behouden. In het plangebied worden namelijk geen inrichtingsmaatregelen voorzien, waardoor het bestaande contrast van open naar besloten hier behouden blijft. Actieve stuifzanden zijn in het plangebied niet aanwezig en worden door het bestemmingsplan dus niet aangetast. De grote en aaneengeslotenheid van het bos worden door het bestemmingsplan eveneens niet aangetast omdat in het plangebied geen bos aanwezig is.

3.3 Gemeentelijk beleid

Integrale Visie Ruimtelijke Ontwikkeling (2002)

De 'Integrale Visie Ruimtelijke Ontwikkeling' is een integrale visie voor de ruimtelijke ontwikkelingen in de gemeente Rozendaal, zowel de kern als het buitengebied.

Het behoud van het landschap van de bebouwde kern met zijn kenmerkende open plekken, de lanenstructuur, het beeldbepalende groen en de geaccidenteerdheid dient bepalend te blijven voor de verdere ontwikkeling van Rozendaal. Het behoud en mogelijke verbetering van de landschappelijke onderlegger geldt als voorwaarde en toetsingskader voor ontwikkeling en beheer. De kwaliteit van de woonbebouwing dient in stand te worden gehouden en waar mogelijk te worden verbeterd. Er is geen sprake van (grootschalige) uitbreiding van Rozendaal, maar alleen van twee mogelijke inbreidingslocaties.

Ruimtelijke maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid worden niet beoogd. De huidige bedrijvigheid krijgt de kans om binnen bepaalde kaders te functioneren op de bestaande locaties. Het voorzieningenniveau binnen de

gemeentegrenzen kan worden verbeterd (o.a medische en welzijnsvoorzieningen).

Met betrekking tot de infrastructuur is het beleid gericht op het beheer van de infrastructuur en de optimalisering van de (duurzame) verkeersveiligheid.

Waterplan Rheden en Rozendaal (2005)

De hoofddoelstelling van het Waterplan Rheden en Rozendaal is: "Afgestemd beleid en samenwerking op het gebied van water en riolering tussen de gemeenten, de waterschappen en andere partijen, zodat maatregelen worden gerealiseerd met een optimaal milieurendement tegen de laagste maatschappelijke kosten en met een zo groot mogelijk draagvlak". Om dit te concretiseren zijn ambities aangegeven voor het waterbeleid. Deze ambities zijn gerangschikt onder de volgende acht thema's: beperken verdroging, tegengaan wateroverlast, verbeteren oppervlaktewaterkwaliteit, zuinig omgaan met grondwater (kwaliteit en kwantiteit), beleven van water, adequate inzameling en transport afvalwater, ecologisch gezond water en natte landnatuur en water bij ruimtelijke inrichting.

De belangrijkste maatregel uit het waterplan Rheden en Rozendaal behoort tot het thema verbeteren oppervlaktewaterkwaliteit. Het is een onderzoeks-/uitvoeringsmaatregel geïnitieerd vanuit het waterhuishoudingsplan.

Welstandsnota (2003)

In de Welstandsnota is vastgelegd hoe het welstandstoezicht in de gemeente Rozendaal is geregeld. Deze nota geeft tevens uitgangspunten en criteria voor het welstandsoordeel. Het doel van het welstandstoezicht is om een bijdrage te leveren aan de schoonheid en de aantrekkelijkheid van de (bebouwde) omgeving. Door het opstellen van welstandsbeleid kan de gemeente in alle openheid een effectief en inzichtelijk welstandstoezicht inrichten en opdrachtgevers en ontwerpers in een vroeg stadium informeren over de criteria die bij de welstandsbeoordeling een rol spelen.

Er zijn voor Rozendaal algemene welstandscriteria opgesteld die bestaan uit een kwaliteitskader en een ruimtelijk kader. Het kwaliteitskader bestaat uit universele ontwerpprincipes die aan alle ontwerpogaven ten grondslag liggen, los van de plek of het soort bouwwerk. Het ruimtelijk kader bestaat uit een beschrijving van de ruimtelijke karakteristiek van de gemeente. Voor de gemeente als geheel zijn globale ruimtelijke analyses gemaakt waarbij relatie wordt gelegd met het gemeentelijk ruimtelijk beleid. Aan de hand van zogenaamde "bouwstenen" wordt een overzicht verkregen van de verschillende soorten gebieden en bebouwing in de gemeente. De mate waarin het toetsingsinstrument welstand wordt ingezet in de verschillende gebieden, wordt aangegeven aan de hand van "welstandsniveaus". Daarnaast is Rozendaal verdeeld in een aantal deelgebieden. Per deelgebied zijn welstandscriteria uitgewerkt en tevens voor veel in de gemeente voorkomende gebouwtypologieën. Voor elk deelgebied in de gemeente zijn de gebiedskenmerken weergegeven en de welstandscriteria uitgewerkt.

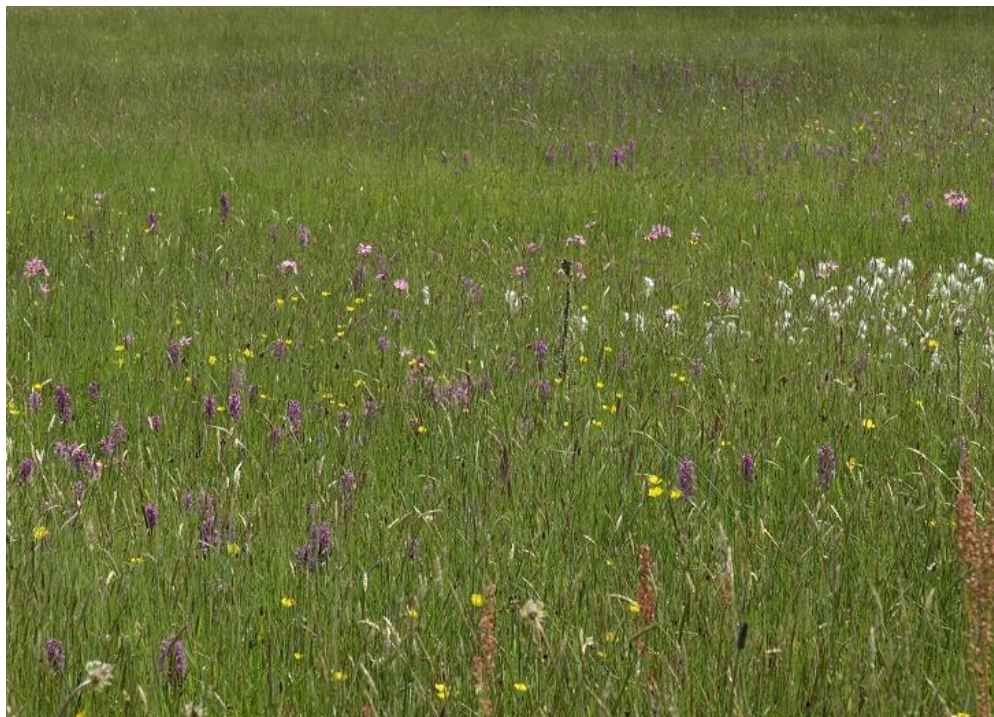
4. PLANBESCHRIJVING

In dit hoofdstuk wordt de beoogde toekomstige situatie van het plangebied uiteengezet.

4.1 Toekomstige situatie

In de huidige situatie vormt het plangebied een open weide die ingericht is als grasland. Het gras wordt regelmatig gemaaid. Door de uittreding van zwak gebufferd grondwater op deze locatie heeft het gebied een hoog ecologisch potentieel. Momenteel worden reeds soorten van vochtige, kwelrijke en matig-voedselarme milieus aangetroffen, zoals kale jonker, moeraszegge en moerasrolklaver. Dit ecologische potentieel komt nu echter niet tot wasdom omdat de gronden een verrijkte toplaag (voedselrijke bodemlaag) hebben, waardoor kritische plantensoorten worden weggeconcentreerd door voedselminnende soorten. Door een beheer toe te passen dat gericht is op verschraling kunnen kritische plantensoorten de kans krijgen zich te vestigen. Dit zal resulteren in een bloem- en kruidenrijk hooiland en daarmee een ecologisch waardevoller gebied. Hiermee wordt recht gedaan aan de ligging van het plangebied in de Ecologische Hoofdstructuur.

Het verschrallingsbeheer houdt in dat twee maal per jaar de biomassa (gras) wordt gemaaid en afgevoerd. In het verleden (voor de uitvinding van kunstmest) heeft het terrein het zelfde beheer gekend en bestond het gehele beekdal van de Rozendaalse beek uit soortgelijke hooilandjes. Er worden geen inrichtingsmaatregelen getroffen, zoals de aanleg van paden en poelen en er worden geen bomen of struiken aangeplant. Ook worden er geen gronden

Een referentiebeeld voor het plangebied: een beekdalhooiland met Brede orchis, Veenpluis en Echte Koekoeksbloem

afgeplagd of vergraven. Dit betekent dat de verschijningsvorm van het terrein niet zal veranderen. Hierdoor blijven de karakteristieke landschappelijke waarden die aan het gebied verbonden zijn, de openheid en het reliëf van de bodem, behouden. Enkel de samenstelling van plantensoorten in de weide zal ten goede veranderen door de andere beheersvorm. Het gebied zal niet opengesteld worden voor publiek.

De gronden van het plangebied zullen samen met de overige gronden van landgoed 'De Wildbaan' (in totaal meer dan 1 hectare) worden gerangschikt onder de Natuurschoonwet 1928. Door deze rangschikking kan de eigenaar van het landgoed profiteren van fiscale faciliteiten, waardoor het landgoed makkelijker in stand kan worden gehouden. De rangschikking stimuleert ook een duurzame instandhouding van het landgoed, want als het karakter van het landgoed zou worden aangetast, dan worden de genoten fiscale voordelen door de belastingdienst teruggevorderd.

Om voor rangschikking onder de Natuurschoonwet in aanmerking te komen, moet het landgoed aan een aantal voorwaarden van het Ministerie van LNV voldoen. Voor een landgoed groter dan 1 hectare en kleiner dan 5 hectare, zoals 'De Wildbaan', geldt dat dit landgoed samen met een al gerangschikt naburig landgoed een aaneengesloten gebied van minimaal 5 hectare moet vormen en dat er een nauwe historische band moet bestaan tussen beide landgoederen. Bij 'De Wildbaan' is dat het geval, omdat dit landgoed grenst aan gronden van het landgoed 'Rosendaal' dat al gerangschikt is. Samen met dit landgoed is sprake van een aaneengesloten gebied van meer dan 5 hectare. Ook bestaat er een nauwe historische band tussen 'De Wildbaan' en 'Rosendaal'. Een tweede voorwaarde is dat de opstallen bij het karakter van het landgoed moeten passen: ze mogen het natuurschoon niet schaden. Bij 'De Wildbaan' wordt hier aan voldaan door de aanwezigheid van de monumentale villa 'Wildbaan'. Deze villa vormt van oudsher een samenhangende karakteristieke eenheid met de overige gronden van het landgoed. De derde voorwaarde voor rangschikking is dat er beperkingen worden gesteld aan het gebruik van het land. Gebruik van het land als bos, historische tuin of park, water, landbouwterrein, natuurterrein of opstal met erf en tuin zijn toegestane gebruiksvormen. Aan dit gebruik wordt bij 'De Wildbaan' tegemoet gekomen, doordat het land deels zal worden gebruikt als natuurterrein, deels als landbouwterrein en deels als opstal met erf en tuin. De laatste voorwaarde om voor rangschikking in aanmerking te komen is dat minstens dertig procent van de totale oppervlakte van het landgoed met houtopstanden (bos) of natuurterreinen bezet moet zijn. Bij 'De Wildbaan' wordt hierin voorzien door in het plangebied een beheer toe te passen dat gericht is op verschraling, waardoor een bloem- en kruidenrijk hooiland zal ontstaan met een hoge ecologische waarde. Het plangebied vormt daarmee dus de benodigde oppervlakte aan natuurterrein die nodig is om voor rangschikking onder de Natuurschoonwet in aanmerking te komen. Op deze wijze draagt het bestemmingsplan direct bij aan de rangschikking: voldaan wordt aan de oppervlakte eis aan natuurterreinen en tevens waarborgt het bestemmingsplan een duurzame instandhouding en ontwikkeling van de natuurlijke waarden van het plangebied doordat een ander grondgebruik niet meer mogelijk is.

4.2 Vertaling naar het bestemmingsplan

Het bovenstaande is in het bestemmingsplan vertaald door de bestemming Natuur aan het gehele plangebied toe te kennen. Daardoor zijn de gronden in het plangebied primair bestemd voor de instandhouding en ontwikkeling van landschaps- en natuurwaarden. Deze bestemming maakt het niet mogelijk om gebouwen op te richten. Er kunnen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde worden gebouwd met een bouwhoogte van maximaal 2 meter. Aan de bestemming Natuur is een omgevingsvergunningsplicht voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, verbonden ter bescherming van de natuurwaarden. Diverse werken en werkzaamheden, niet zijnde bouwwerken, die een negatieve invloed zouden kunnen hebben op de natuurwaarden kunnen dan uitsluitend worden uitgevoerd als daarvoor door de gemeente een omgevingsvergunning is afgegeven. Het normale beheer en onderhoud van het gebied is uitgezonderd van een vergunningplicht, in de onderhavige situatie betreft dat in ieder geval het maaien en afvoeren van de biomassa.

Verder is aan het plangebied de dubbelbestemming 'Waarde-Cultuurhistorie' gegeven. Dit vanwege het feit dat het plangebied tot het beschermd dorpsgezicht behoort. Deze bestemming biedt bescherming aan het beschermd dorpsgezicht doordat deze gronden mede bestemd zijn voor de instandhouding van de karakteristieke, met de historische ontwikkeling samenhangende ruimtelijke structuur en stedenbouwkundige kwaliteit van het beschermd dorpsgezicht. Om de bescherming vorm te geven waarborgen de bouwregels die aan deze bestemming verbonden zijn dat bij het bouwen rekening moet worden gehouden met de waarden van het beschermd dorpsgezicht. Een omgevingsvergunningsplicht voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, biedt eveneens bescherming aan de waarden van het beschermd dorpsgezicht. Zo is het afgraven, ophogen en egaliseren van de bodem omgevingsvergunningplichtig evenals het bebossen of beplanten van de gronden met houtopstanden. Deze vergunningplicht is voor het plangebied met name van belang om de openheid en het bodemreliëf te behouden. De hoogteverschillen en het open beekdal zijn immers van grote waarde voor het beschermd dorpsgezicht.

5. MILIEUASPECTEN - RANDVOORWAARDEN

5.1 Algemeen

In dit hoofdstuk worden een aantal milieuonderwerpen toegelicht die van belang (kunnen) zijn voor het onderhavige bestemmingsplan.

5.2 Geluid

Algemeen

Voor het aspect geluid is binnen het plangebied de Wet geluidhinder (Wgh) van toepassing. De Wgh kent voor weg- en railverkeer alsmede voor gezoneerde industrieterreinen voorkeursgrenswaarden op nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen. De Wgh gaat uit van zones langs (spoor)wegen en zones bij industrieterreinen. Het gebied binnen deze zone geldt als akoestisch aandachtsgebied waar, voor bouwplannen en bestemmingsplannen, een akoestische toetsing uitgevoerd dient te worden.

Geluid in relatie tot het plangebied

Het bestemmingsplan voorziet niet in de realisatie van geluidsgevoelige bestemmingen. Op grond van de Wgh wordt natuur namelijk niet aangemerkt als geluidsgevoelige bestemming. Een akoestische toetsing is derhalve niet nodig. Ook wordt in het bestemmingsplan niet voorzien in de aanleg van (spoor)wegen of gezoneerde bedrijventerreinen.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen zijn voor de uitvoering van het bestemmingsplan vanuit het aspect geluid.

5.3 Luchtkwaliteit

Algemeen

Op 15 november 2007 is een nieuw wettelijk stelsel voor luchtkwaliteitseisen van kracht geworden. De hoofdlijnen van de nieuwe regelgeving zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer, ook wel de Wet luchtkwaliteit genoemd. De regelgeving is uitgewerkt in onderliggende Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en Ministeriële Regelingen. In de Wet Luchtkwaliteit zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen in de vorm van grenswaarden en richtwaarden voor een aantal luchtverontreinigende stoffen. Deze grenswaarden en richtwaarden zijn overal van kracht met uitzondering van bedrijventerreinen en boven het asfalt van wegen. De grenswaarden zijn harde milieukwaliteitseisen die in acht moeten worden genomen. In de praktijk van de ruimtelijke ordening zijn alleen de grenswaarden voor stikstofdioxide en fijn stof van belang, omdat deze in Nederland veelvuldig worden overschreden. De grenswaarden van de overige stoffen worden in de regel in Nederland niet meer overschreden.

De nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

In de 'Wet luchtkwaliteit' (artikel 5.16 van de Wet milieubeheer) is aangegeven in welke gevallen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmeringen vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen:

1. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$, voor zowel van fijn stof - PM_{10} - en stikstofdioxide - NO_2 -);
2. een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
3. een project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging;
4. een project past binnen het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Besluit Niet In Betekenende Mate (NIBM)

In dit besluit is bepaald in welke gevallen een ruimtelijke ontwikkeling vanwege de gevolgen voor de luchtkwaliteit niet hoeft te worden getoetst aan de grenswaarden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de zogenaamde 3% grens niet wordt overschreden. De 3% grens is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Deze grenswaarde is conform het oude Besluit Luchtkwaliteit 2005 gesteld op $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Dit komt overeen met $1,2 \text{ microgram}/\text{m}^3$ voor zowel PM_{10} als NO_2 .

Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

1. Aantonen dat een project binnen getalsmatige grenzen van een categorie (woningbouwprojecten, kantoorprojecten en enkele inrichtingen) uit de 'Regeling NIBM' valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM;
2. Op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling NIBM, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM_{10} of NO_2 niet wordt overschreden is het project NIBM, en hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

Besluit gevoelige bestemmingen

Het besluit gevoelige bestemmingen is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof en stikstofdioxide, met name kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, in beide gevallen gemeten vanaf de rand van de weg. Waar in zo'n onderzoekszone de grenswaarden voor fijn stof of stikstofdioxide (dreigen te) worden overschreden, mag het

totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Dit wordt bereikt door de vestiging van bijvoorbeeld een school niet toe te staan. Bij uitbreidingen van bestaande gevoelige bestemmingen is een eenmalige toename van maximaal 10% van het totale aantal blootgestelden toegestaan. De volgende gebouwen met de bijbehorende terreinen zijn aangemerkt als gevoelige bestemming: scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Het besluit ziet zowel op nieuwbouw als uitbreiding van gevoelige bestemmingen alsmede op de functiewijziging van bestaande gebouwen naar een gevoelige bestemming. Is (dreigende) normoverschrijding niet aan de orde, dan is er ook geen bouwverbod voor gevoelige bestemmingen binnen de onderzoekszone.

Luchtkwaliteit in relatie tot het plangebied

Het bestemmingsplan is opgesteld om het behoud en ontwikkeling van de natuurlijke waarden in het gebied op de lange termijn te kunnen waarborgen. Hierdoor leidt het bestemmingsplan niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. Natuur heeft immers geen directe verkeersaantrekkende werking en stoot zelf geen fijnstof of stikstofdioxide uit.

Het Besluit gevoelige bestemmingen is voor het bestemmingsplan niet van toepassing, omdat natuur in dit besluit niet wordt aangemerkt als gevoelige bestemming.

5.4 Externe veiligheid

Algemeen

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op het beschermen van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen, en kinderopvang- en dagverblijven. Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kantoren, winkels, horeca en parkeerterreinen. Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en ondergrondse buisleidingen.

Externe veiligheid moet altijd in preventieve zin deel uitmaken van de besluitvorming bij nieuwe situaties, en kan bij besluitvorming over bestaande situaties leiden tot aanvullende maatregelen. Voor externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen, de zogenoemde stationaire bronnen, is het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) van kracht en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, de zogenoemde mobiele bronnen, is de Wet vervoer gevaarlijke stoffen, alsmede de Nota vervoer gevaarlijke stoffen (NVGS) bepalend. Deze nota is van toepassing op ruimtelijke ontwikkelingen en de toename van transporten van gevaarlijke stoffen. Conform de NVGS wordt er een Basisnet Weg vastgesteld. Dit omvat een netwerk van rijks- en hoofdwegen waarlangs het transport van gevaarlijke stoffen wettelijk wordt verankerd. Het beleid voor ondergrondse buisleidingen is vervat in de circulaires "Zonering langs hogedruk aardgasleidingen" (1984) en

“Voorschriften zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1, K2 en K3 categorie” (1991). Het Ministerie VROM bereidt een nieuw Besluit buisleidingen voor dat deze Circulaires binnenkort zal vervangen.

De risico's worden onderverdeeld in het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

- Het PR richt zich als maat voor het risico vanwege activiteiten met gevaarlijke stoffen vooral op de te realiseren basisveiligheid voor personen in de omgeving van die activiteiten. Het wordt uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon op een plaats in de omgeving van een risicovolle activiteit zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van door die activiteit veroorzaakte calamiteit. Een kans op overlijden van 1 op de miljoen per jaar ($PR=10^{-6}$) wordt aanvaardbaar geacht. De $PR 10^{-6}$ is een harde grenswaarde welke niet mag worden overschreden. Het PR wordt “vertaald” als een risicocontour rondom de risicovolle activiteit, waarbinnen geen kwetsbare objecten mogen liggen.
- Het GR is bedoeld voor het beperken van de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van een calamiteit met gevaarlijke stoffen. Het GR is een maat voor de cumulatieve kansen per jaar dat tenminste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een risicovolle activiteit en van een daardoor veroorzaakte calamiteit. Rondom een risicobron wordt een invloedsgebied gedefinieerd, waarbinnen grenzen worden gesteld aan het aantal maximaal aanwezige personen, de z.g. oriënterende waarde (OW). Het gaat om een richtwaarde. Het bevoegd gezag mag, mits afdoende gemotiveerd, van deze richtwaarde afwijken (de verantwoordingsplicht). De verantwoordingsplicht geldt voor elke toename van het GR, dus ook als de OW niet wordt overschreden.

De kans op en de gevolgen van mogelijke ongevallen zijn te berekenen in een risicoanalyse. Met de risicoanalyse is voor elke willekeurige locatie langs een route van gevaarlijke stoffen (weg, binnenwater, spoor), het risico voor de omgeving te berekenen. Eenzelfde berekening kan worden gemaakt voor inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (chemische installaties, vuurwerkfabrieken, LPG installaties, etc.).

Externe veiligheid in relatie tot het plangebied

Natuur wordt in het kader van externe veiligheid niet aangemerkt als een kwetsbaar of beperkt kwetsbaar object. Derhalve bestaan er geen belemmeringen vanuit externe veiligheid voor het bestemmingsplan. Overigens zijn nabij het plangebied blijkens de Provinciale Risicokaart ook geen risicovolle bedrijven en transportroutes van gevaarlijke stoffen aanwezig.

Gezien het voorgaande kan geconcludeerd worden dat er vanuit het aspect externe veiligheid geen belemmeringen zijn voor het bestemmingsplan.

5.5 Bodem

Algemeen

Het is wettelijk (via de bouwverordening) geregeld dat nieuwbouw pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Om deze reden dient bij iedere nieuwbouwactiviteit de bodemkwaliteit door middel van onderzoek (conform NEN5740) in beeld te worden gebracht. Het onderzoek mag niet meer dan vijf jaar oud zijn. Als blijkt uit het onderzoek dat de bodem niet geschikt is dan zal voor aanvang van de werkzaamheden een sanering moeten worden uitgevoerd, om de bodem wel geschikt te maken.

Bodemkwaliteit in relatie tot het plangebied

Een natuurgebied is geen gebouw waarin voortdurend mensen verblijven en kan ook niet aangemerkt worden als een bouwwerk. Derhalve is een bodemonderzoek voor het bestemmingsplan niet nodig en bestaan er geen belemmeringen vanuit het aspect bodem.

5.6 Water

Algemeen

Om waterbeheer en ruimtelijke ordening goed op elkaar af te stemmen is de watertoets ontwikkeld. Met deze watertoets moet duidelijkheid worden geboden over de randvoorwaarden die gelden voor ruimtelijke en/of stedenbouwkundige aanpassingen ten opzichte van het oppervlakte- en grondwater in het plangebied en omgeving. Zo dient bij de aanleg van nieuw verhard oppervlak o.a. inzicht geboden te worden hoe wordt omgegaan met de opvang van hemelwater.

Het waterschap is primair verantwoordelijk voor de waterhuishouding in het plangebied. Onder de verantwoordelijkheden vallen onder andere beveiliging tegen hoog water, peilbeheer en aan- en afvoer van water. Daarnaast wordt geadviseerd hoe om te gaan met hemelwater. De gemeente heeft een zorgplicht voor de inzameling, transport en verwerking van stedelijk afvalwater en regenwater en voor de aanpak van grondwaterproblemen.

In het algemeen zoekt het waterschap naar duurzame oplossingen. Uitgangspunt is dat het water zoveel mogelijk binnen een plangebied wordt vastgehouden en dat relatief schoonwater ook relatief schoon blijft. Daarbij geldt dat het regenwater, dat op verharde oppervlaktes valt en schoon genoeg is (zoals van gevels en daken), zoveel mogelijk wordt vastgehouden of wordt geborgen.

Water in relatie tot het plangebied

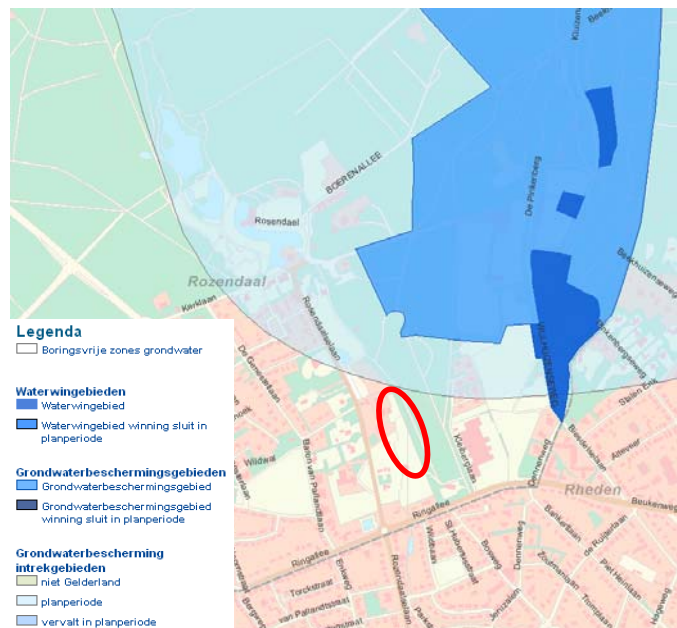
In het plangebied zijn geen watergangen aanwezig. Wel grenst het plangebied aan de watergang de Rozendaalse beek. Deze beek is aangewezen als HEN-watergang en vormt de hoofdwatergang in Rozendaal. De aanwijzing tot HEN-watergang (Hoogst Ecologische Niveau) is gelegen in het natuurlijke karakter van de beek. Dit betekent dat deze beek een belangrijke ecologische waarde kent en deze verder ontwikkeld moet worden. De natuurfunctie van het plangebied sluit hier uitstekend op aan en bevordert de ecologische functie

van de beek. Hierdoor behoudt het beekdal immers zijn natuurlijke waarden en kunnen deze zich verder ontwikkelen, met als voordeel dat het leefgebied van de flora- en fauna die aan de beek verbonden zijn wordt vergroot.

Het plangebied is niet gelegen in een waterwingebied of grondwaterbeschermingsgebied. Wel ligt het nabij een intrekgebied van een grondwaterbeschermingsgebied dat behoort bij de waterwinning Pinkenberg. In het plangebied wordt geen verharding aangelegd en worden geen andere inrichtingsmaatregelen getroffen. Hierdoor kan het hemelwater dat neerkomt in het gebied rechtstreeks in de bodem infiltreren, net als nu het geval is. Infiltratie is ook goed mogelijk doordat er sprake is van zandgrond. Het plangebied zal een natuurlijk beheer kennen dat gericht is op verschralling, er worden dus geen kunstmest en chemische gewasbeschermingsmiddelen gebruikt. Dit voorkomt dat residuen van dergelijke stoffen in de bodem en het grondwater terecht komen. Dit is verbetering voor de waterhuishouding ten opzichte van het huidige bestemmingsplan, omdat de agrarische bestemming die daarin opgenomen is een intensief agrarisch gebruik van het gebied, waarbij gebruik zou kunnen worden gemaakt van kunstmest en gewasbeschermingsmiddelen, niet uitsluit.

Op grond van het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het bestemmingsplan geen negatieve invloed heeft op de waterhuishouding, maar een positieve invloed.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de relevante aspecten voor de waterhuishouding in het plangebied.

Waterwinning en de ligging van het plangebied (bron: www.gelderland.nl)

Thema's	Toetsvraag	Relevant?
Veiligheid	- Ligt in of nabij het plangebied een primaire of regionale waterkering? - Ligt in of nabij het plangebied een kade	Nee Nee
Riolering en Afvalwaterketen	- Is er toename van het afvalwater (DWA)? - Ligt in het plangebied een persleiding van het waterschap? - Ligt in of nabij het plangebied een RWZI van het waterschap?	Nee Nee Nee
Wateroverlast (oppervlaktewater)	- Is er sprake van toename van het verhard oppervlak? - Zijn er kansen voor het afkoppelen van bestaand verhard oppervlak? - In of nabij het plangebied bevinden zich natte en laag gelegen gebieden, beekdalen, overstromingsvlaktes?	Nee Nee Ja
Oppervlaktewater kwaliteit	- Wordt vanuit het plangebied water op oppervlaktewater geloosd? - Ligt in of nabij het plangebied een HEN of SED water? - Ligt het plangebied geheel of gedeeltelijk in een Strategisch actiegebied?	Nee Ja Nee
Grondwaterkwaliteit	Ligt het plangebied in de beschermingszone van een drinkwateronttrekking?	Nee
Volksgezondheid	In of nabij het plangebied bevinden zich overstorten uit het gemengde of verbeterde gescheiden stelsel?	Nee

	• Bevinden zich, of komen er functies, in of nabij het plangebied die milieuhygiënische of verdrinkingsrisico's met zich meebrengen (zwemmen, spelen, etc.)?	Nee
<i>Verdroging</i>	• Bevindt het plangebied zich in of nabij beschermingszones voor natte natuur?	Nee
<i>Natte natuur</i>	• Bevindt het plangebied zich in of nabij een natte EVZ? • Bevindt het plangebied zich in of nabij beschermingszones voor natte natuur?	Nee Nee
<i>Inrichting en beheer</i>	• Bevinden zich in of nabij het plangebied wateren die in eigendom of beheer zijn bij het waterschap? • Heeft het plan herinrichting van watergangen tot doel?	Ja Nee
<i>Recreatie</i>	• Bevinden zich in het plangebied watergangen en/of gronden in beheer van het waterschap waar actief recreatief medegebruik mogelijk wordt?	Nee
<i>Cultuurhistorie</i>	• Zijn er cultuurhistorische waterobjecten in het plangebied aanwezig?	Nee

5.7 Ecologie

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken in hoeverre de plannen ten koste gaan van de (aanwezige) flora en fauna. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in de 'toets in het kader van gebiedsbescherming' en de 'toets in het kader van soortenbescherming'.

Toets in het kader van gebiedsbescherming

De toets in het kader van gebiedsbescherming vindt zijn oorsprong in de Natuurbeschermingswet 1998 en draagt zorg voor de bescherming van natuurwaarden. De wet kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en habitatrictlijngebieden);
- Beschermde natuurmonumenten;
- Gebieden die de Minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrictlijn).

Plannen dan wel projecten in deze gebieden, maar ook daar buiten in verband met de zogenaamde externe werking, kunnen vergunningplichtig zijn.

Naast de bescherming van de Natuurbeschermingswet kunnen waardevolle gebieden ook beleidsmatig beschermd zijn doordat zij behoren tot de ecologische hoofdstructuur (EHS). Uitgangspunt van het beleid is dat plannen, handelingen en projecten in de EHS niet toegestaan zijn indien zij de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS significant aantasten. Zie ook hoofdstuk 3.

Gebiedsbescherming in relatie tot het plangebied

Het plangebied is niet gelegen in een Natura-2000 gebied of beschermd natuurmonument. Wel grenst het plangebied aan het Natura-2000 gebied Veluwe en is het gelegen in de EHS.

De uitloper van het bosgebied van de Veluwezoom die ten oosten van het plangebied gelegen is behoort tot het Natura-2000 gebied Veluwe. Het bestemmingsplan zal geen significante negatieve invloed hebben op het Natura-2000 gebied. Het bestemmingsplan is immers gericht op het veiligstellen van het behoud en ontwikkeling van de natuurlijke waarden in het plangebied. Dit heeft geen negatieve invloed op het Natura-2000 gebied,

maar een positieve invloed, omdat er aaneengesloten natuur ontstaat tussen het bosgebied en de Rozendaalse beek.

Het bestemmingsplan zal ook geen significante negatieve effecten hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS. Het behoud en de ontwikkeling van de natuurlijke waarden in het plangebied, wat beoogd wordt met het bestemmingsplan, zorgt namelijk voor een versterking van de ecologische waarden, waardoor het bestemmingsplan geen negatief effect heeft op de EHS, maar een positief effect. De specifieke ecologische kwaliteiten van het beekdal van de Rozendaalse beek krijgen de kans zich verder te ontwikkelen. Het plangebied zal nog beter als EHS kunnen gaan functioneren. Het bestemmingsplan komt daarmee tegemoet aan de beleidsdoelstellingen voor de EHS.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen voor het bestemmingsplan zijn vanuit het oogpunt van gebiedsbescherming.

Toets in het kader van soortenbescherming

De toets in het kader van soortenbescherming is met de wijziging van artikel 75 van de Flora- en faunawet (1 juli 2002) wettelijk vastgelegd.

Bij elk plan dat ingrijpt op standplaatsen van planten of verblijfplaatsen van dieren, dient getoetst te worden wat het effect is op beschermde soorten, die met name genoemd zijn in de Flora- en faunawet.

In deze wet worden beschermde soorten in drie beschermingscategorieën ingedeeld:

Categorie 1	algemene soorten waarvoor geen ontheffing aangevraagd hoeft te worden bij bestendig beheer of ruimtelijke ontwikkeling. Anders is wel ontheffing nodig voor verstoren of vernietigen en geldt altijd de zorgplicht (art.2).
Categorie 2	soorten waarvoor ontheffing aangevraagd moet worden, behalve als er gewerkt wordt volgens een door de minister goedgekeurde gedragscode. Ontheffing kan worden verleend als de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt.
Categorie 3	zeldzame soorten, Habitatrichtlijnsoorten en Vogelrichtlijnsoorten (alle vogels). Altijd moet ontheffing aangevraagd worden. Ontheffing wordt alleen verleend als voldaan wordt aan alle volgende criteria: én - er sprake is van een in de wet genoemd belang én - er geen alternatieven zijn én - de ingreep geen afbreuk doet aan de gunstige staat van instandhouding van de soort

Voor alle beschermde soorten geldt de zorgplicht (art. 2 Flora- en faunawet).

Indien het voortbestaan op locatie van beschermde soorten planten of dieren uit categorie 2 en 3 door een ingreep negatief beïnvloed worden, is het daarnaast nodig ontheffing aan te vragen van verboden handelingen op grond van de Flora- en faunawet. Het bevoegd gezag hierin is het Ministerie van LNV. De afweging van het belang van rode lijstsoorten vindt plaats in het spoor van de ruimtelijke ordening.

De Flora- en faunawet hoeft slechts in een bestemmingsplan te worden geïmplementeerd met het oog op de uitvoerbaarheid van het plan. Op basis van een globale beschrijving en beoordeling van de aanwezige waarden kan de waarschijnlijkheid van het verkrijgen van een ontheffing worden

beoordeeld. Het is dus niet perse noodzakelijk dat al voor de vaststelling van een bestemmingsplan een ontheffing verkregen is.

Soortenbescherming in relatie tot het plangebied

In het plangebied zijn geen inrichtingsmaatregelen voorzien. Door het bestemmingsplan zal er dan ook geen verstoring optreden van beschermde soorten. Door het op verschraling gerichte beheer zal er een geschikt leefmilieu ontstaan voor diverse vegetatiesoorten. Bij dit beheer zal de algemene zorgplicht in acht moeten worden genomen. Aangezien het bestemmingsplan erop gericht is om het behoud en de ontwikkeling van de natuurlijke waarden op de lange termijn veilig te stellen, draagt het bestemmingsplan er aan bij dat er een geschikt habitat zal ontstaan voor diverse beschermde soorten. Het bestemmingsplan zal zo zorgen voor een positieve invloed op het voortbestaan van beschermde soorten.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen voor het bestemmingsplan zijn vanuit het oogpunt van soortenbescherming.

5.8 Archeologie (en cultuurhistorie)

Algemeen

Nederland heeft als lid van de Raad van Europa het Verdrag van Valletta (Malta, 1992) ondertekend. Dit verdrag heeft als doel het Europese archeologische erfgoed veilig te stellen. Eén van de verdragsverplichtingen voor de Nederlandse overheid is dat zij moet streven naar afstemming en overeenstemming tussen de onderscheiden behoeften van de archeologie en de ruimtelijke ordening, door er op toe te zien dat archeologen worden betrokken bij het planningsbeleid ten einde te komen tot evenwichtige strategieën voor de bescherming, het behoud en het beter tot hun recht doen komen van plaatsen van archeologisch belang. De Nederlandse overheid dient waarborgen te creëren dat archeologen, stedenbouwkundigen en planologen stelselmatig met elkaar overleggen ten einde te komen tot wijziging van ontwikkelingsplannen die het archeologische erfgoed zouden kunnen aantasten. Daartoe zou bij de voorbereiding van bestemmingsplannen meer aandacht moeten worden besteed aan de (mogelijke) aanwezigheid van archeologische waarden en bij de aanwezigheid van archeologische waarden zouden beschermende regelingen in het plan moeten worden opgenomen. Daarbij dient volgens het Verdrag het uitgangspunt te zijn dat 'de bodemverstoorder betaalt'.

In 2007 is als uitwerking van het Verdrag van Valetta de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Doel van deze wet is de bescherming van de aanwezige en de te verwachten archeologische waarden door het reguleren van bodemverstorende activiteiten. De Wamz gaat uit van het zo vroeg mogelijk betrekken van de archeologische waarden in het ruimtelijke ordeningsproces. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan en bij de bestemming van de in het plan begrepen gronden moet dan ook rekening worden gehouden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden.

Archeologie in relatie tot het plangebied

In het plangebied worden geen inrichtingsmaatregelen getroffen. Daardoor zullen in het plangebied geen bodemingrepen plaatsvinden. De bodem zal dan ook niet verstoord worden. Eventuele archeologische waarden worden door het bestemmingsplan dus niet aangetast. Daarbij komt dat het plangebied jarenlang een landbouwkundig gebruik heeft gekend. Ten behoeve van dit gebruik hebben diverse grondbewerkingen plaatsgevonden. Hierdoor is de bovenste laag van de bodem, de bouwvoor, al verstoord.

6. JURIDISCHE ASPECTEN

6.1 Algemeen

Bij het opstellen van dit bestemmingsplan is gebruik gemaakt van de notitie “Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2008” (SVBP2008), bindende afspraken met betrekking tot de opbouw en de presentatie van het bestemmingsplan (digitaal en analoog)” van het Ministerie van VROM en “Op de digitale leest”, standaard aanbevelingen voor de kaart en de planregels van het digitaal uitwisselbare bestemmingsplan, een uitgave van het Nederlands Instituut voor Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting. De SVBP2008 is een landelijke standaard en opvolger van de SVBP2006, en is in zijn geheel (ook digitale uitwisseling) op 1 januari 2010 verplicht geworden. De basis is gelegd in de nieuwe Wro, die op 1 juli 2008 in werking is getreden. In de Wro is de verplichting opgenomen dat voor het maken, beschikbaar stellen en gebruiken van digitale plannen de RO standaarden en regels 2008 van toepassing zijn. De standaarden zijn wettelijk verankerd door middel van een Ministeriële regeling als uitvoeringsregeling van het Besluit ruimtelijke ordening.

Het bestemmingsplan “Kom 2008, herziening Ringallee 8” is conform de landelijke RO-standaarden (2008) opgesteld. Daarmee voldoet het plan aan de digitale verplichting vanaf 1 januari 2010.

6.2 Analoge verbeelding (plankaart)

Voor de ondergrond van de analoge verbeelding is gebruik gemaakt van de meest actuele Grootchalige Basiskaart van Nederland (GBKN), waar nodig aangevuld met de kadastrale kaart en aan de hand van luchtfoto's. Straatnamen en huisnummers zijn op de plankaart van de analoge verbeelding weergegeven. Deze kaart heeft een schaal van 1:1000.

In de legenda van de plankaart is de versie van het bestemmingsplan vermeld (voorontwerp/ontwerp/vastgesteld). Verder staat de noordpijl in de legenda aangegeven.

De analoge verbeelding is opgesteld volgens het SVBP2008.

6.3 De planregels

Voor de planregels is de gestandaardiseerde opbouw uit de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 gebruikt. De SVBP2008 is in 2010 verplicht voorgeschreven via het nieuwe Besluit ruimtelijke ordening en de Ministeriële regeling.

Bij het opstellen van de planregels is uitgegaan van de voorschriften van het vigerende bestemmingsplan Kom 2008, alleen waar nodig zijn deze aangepast aan de specifieke situatie in het plangebied, dan wel aan de eisen van het

SVBP2008 en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) die op 1 oktober 2010 in werking is getreden.

In de planregels is een standaard hoofdstukindeling aangehouden die begint met 'Inleidende regels' (begrippen en wijze van meten), vervolgens met de 'Bestemmingsregels', de 'Algemene regels' (de regels die voor alle bestemmingen gelden) en de 'Overgangs- en slotregels'. Daarbij staan de verschillende bestemmingen op alfabetische volgorde.

Ook de regels van een bestemming kennen een standaardopbouw en worden als volgt benoemd:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Nadere eisen;
- Afwijken van de bouwregels;
- Specifieke gebruiksregels;
- Afwijken van de gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;

Opgemerkt wordt dat een bestemmingsregel niet alle elementen bevat, dit verschilt per bestemming.

6.4 Artikelgewijze toelichting

Artikel 1 en 2

Voor de begripsomschrijvingen en wijze van meten is aangesloten bij de SVBP2008. Verder zijn hier voor het plan relevante begrippen aan toegevoegd.

Artikel 3 Natuur

Alle gronden in het plangebied hebben deze bestemming gekregen. Gronden met deze bestemming zijn onder meer bestemd voor de instandhouding en ontwikkeling van ter plaatse voorkomende danwel daaraan eigen landschaps- en natuurwaarden. Tevens zijn deze gronden bestemd voor de instandhouding van aldaar voorkomende watergangen, sloten en andere waterpartijen. Op de gronden mogen uitsluitend andere bouwwerken worden gebouwd met een bouwhoogte van niet meer dan 2 meter.

Verder geldt op gronden met de bestemming Natuur een omgevingsvergunningplicht voor diverse werken en werkzaamheden. Hierdoor is het niet mogelijk om bepaalde werken en werkzaamheden uit te voeren zonder omgevingsvergunning, zoals het aanleggen en verharderen van wegen en paden, het ophogen, egaliseren en afgraven van gronden en het aanleggen van drainage. Dit omgevingsvergunningstelsel biedt bescherming aan de natuurwaarden, omdat een vergunning alleen verleend kan worden als deze waarden niet onevenredig worden of kunnen worden aangetast, danwel de mogelijkheden voor het herstel van die waarden of functies niet onevenredig worden of kunnen worden verkleind. Diverse werkzaamheden zijn uitgezonderd van de vergunningplicht, waaronder werkzaamheden in het kader van het normale beheer en onderhoud.

Artikel 4 Waarde-Cultuurhistorie

De voor Waarde-Cultuurhistorie aangewezen gronden zijn behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de instandhouding van de karakteristieke, met de historische ontwikkeling samenhangende ruimtelijke structuur en stedenbouwkundige kwaliteit van het beschermd dorpsgezicht. Op gronden met deze bestemming mag slechts worden gebouwd indien en voor zover dat verenigbaar is met het beheer, de ontwikkeling en het behoud van de karakteristiek van het beschermd dorpsgezicht. Daarbij dienen de waarden van het beschermd dorpsgezicht (die zijn opgenomen in artikel 4) in acht te worden genomen. Verder is bebouwing alleen mogelijk als deze krachtens de onderliggende bestemming, bij recht of na ontheffing, mogelijk is.

Artikel 5 Anti-dubbeltelregel

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is hiervoor een standaard bepaling opgenomen. Het Bro verplicht om deze bepaling in het bestemmingsplan op te nemen.

Artikel 6 Algemene bouwregels

Op deze plaats is onder meer een regel opgenomen die afwijkende maten ten opzichte van hetgeen het bestemmingsplan voorschrijft, eveneens toestaat. Daarmee zijn deze maten positief bestemd.

Artikel 7 Algemene gebruiksregels

In dit artikel van de planregels zijn algemene gebruiksregels opgenomen, welke gelden in aanvulling op de algemene regel die in artikel 7.10 van de Wro is opgenomen. Deze bepaling is van toepassing op het gebruik binnen alle in het plan voorkomende bestemmingen. Als er in een bestemming niets ten aanzien van het specifieke gebruik is geregeld, wordt verwezen naar de algemene gebruiksregels.

Artikel 8 Algemene afwijkingsregels

Dit artikel voorziet in afwijkingsregels die kleine afwijkingen van het bestemmingsplan mogelijk maken, indien daar behoefte aan is. Onder meer is het mogelijk om bestemmings- en bouwgrenzen in geringe mate te overschrijden indien een meetverschil in het terrein daartoe aanleiding geeft.

Artikel 9 Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden

Hier is opgenomen welke werken en werkzaamheden, geen bouwwerk zijnde, bij welke bestemming omgevingsvergunningplichtig zijn. Ook zijn hier de uitzonderingen op de vergunningplicht opgenomen, zoals normaal beheer en onderhoud van gronden en is hier bepaald wanneer werken en werkzaamheden toelaatbaar zijn, oftewel een omgevingsvergunning kan worden verleend: alleen indien door deze werken of werkzaamheden de waarden die het plan beschermd niet onevenredig worden of kunnen worden aangetast, danwel de mogelijkheden voor het herstel van die waarden of functies niet onevenredig worden of kunnen worden verkleind.

Artikel 10 Overgangsrecht

Deze overgangsregels zijn overgenomen uit het Besluit ruimtelijke ordening. De grootste verandering ten opzichte van de tot voor kort gebruikelijke overgangsregels is dat de peildatum voor bouwen en gebruik, gelijk is getrokken. Ook voor het bouwen is nu de datum van inwerkingtreding van het bestemmingsplan beslissend. Dat was voorheen de datum van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. De wetgever heeft met die gelijkschakeling beoogd eenduidigheid te scheppen.

Indien bouwwerken die onder het overgangsrecht vallen teniet gaan ten gevolge van een calamiteit, dan bestaat de mogelijkheid om terug te bouwen. Onder een calamiteit wordt hier verstaan: een verwoesting door een onvermijdelijk, eenmalig, buiten schuld van de indiener van de bouwaanvraag veroorzaakt onheil.

Artikel 11 Slotregel

Hier is bepaald hoe de regels van dit bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

7. ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

De uitvoering van het voorliggende bestemmingplan, het toepassen van een beheer dat gericht is op vershraling waardoor natuurwaarden behouden kunnen blijven en zich beter kunnen ontwikkelen, is een particulier initiatief. De financiering van alle kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van het bestemmingsplan komen dan ook voor rekening van de particulier. De gemeente Rozendaal heeft een overeenkomst afgesloten met de particulier waarin onder meer deze afspraak is vastgelegd.

Concluderend kan gesteld worden dat er zijn geen kosten voor de gemeente verbonden zijn aan de uitvoering van het bestemmingsplan. Dit betekent dat wordt afgezien van het vaststellen van een exploitatieplan ex artikel 6.12 Wro, omdat dekking van het kostenverhaal anderszins verzekerd is.

8. MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

8.1 Inspraak en vooroverleg ex art. 3.1.1 Bro

Vanwege de beperkte omvang en reikwijdte van het bestemmingsplan 'Kom 2008, herziening Ringallee 8', is besloten om geen inspraak en vooroverleg over het bestemmingsplan te houden.

8.2 Zienswijzen ontwerp bestemmingsplan

De formele bestemmingsplanprocedure start met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. Gedurende de periode van terinzagelegging kan eenieder zienswijzen tegen het ontwerpbestemmingsplan indienen. Zodra de zienswijzen bekend zijn, dan zal op deze plaats een beknopte inhoud van de zienswijzen alsmede de gevolgen van de zienswijzen voor het bestemmingsplan vermeld worden.